


MONITORUL OFICIAL al Drepturilor Copilului

BULETIN INFORMATIV AL GRUPULUI DE LUCRU AL COPIILOR PENTRU
MONITORIZAREA DREPTURILOR COPILULUI ÎN MOLDOVA
Nr. 3, 2008 / NOIEMBRIE 2008



**„DREPTUL LA EDUCAȚIE
ESTE CEL MAI IUBIT
ȘI CEL MAI ÎNCĂLCAT
DREPT AL NOSTRU”**

MONITORUL OFICIAL

al Drepturilor Copilului în Moldova

Nr. 3, 2008 / NOIEMBRIE 2008

BULETIN INFORMATIV AL GRUPULUI DE LUCRU AL COPIILOR PENTRU MONITORIZAREA DREPTURILOR COPILULUI ÎN MOLDOVA

„MONITORUL OFICIAL AL DREPTURILOR COPILULUI ÎN MOLDOVA” este editat prin contribuția celor 25 de copii din Grupul de Lucru al Copiilor pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului, creat de Centrul de Informare și Documentare privind Drepturile Copilului (CIDDC) în iulie 2008.

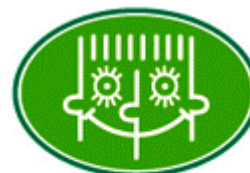
Inițiativa CIDDC este realizată în cadrul proiectului „Copiii monitorizează respectarea propriilor drepturi”, cu sprijinul acordat de Organizația Suedeză „Salvați Copiii”, Misiunea Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) în Moldova, Agenția Suedeză de Dezvoltare și Cooperare Internațională (Sida) și Fundația SOROS Moldova.

Opiniile exprimate aici nu reflectă neapărat punctele de vedere sau politicile agențiilor finanțatoare. Subiectele pot fi liber reproduse, cu indicarea sursei.

Echipa Buletinului informativ „MONITORUL OFICIAL AL DREPTURILOR COPILULUI” anunță că este deschisă pentru contribuțiile scrise ale cititorilor, care promovează respectarea drepturilor copilului în Moldova.

Centrul de Informare și Documentare privind Drepturile Copilului
Str. E. Coca 15, Chișinău, MD 2008, Moldova
Tel./fax: 72.65.98, 74.78.13
E-mail: ciddc@yahoo.com,
monitor.childrights@gmail.com
Web: <http://www.childrights.md>

Edițiile anterioare ale MONITORUL-ui OFICIAL AL DREPTURILOR COPILULUI (Nr. 1 și Nr. 2) pot fi citite la adresele
http://www.childrights.md/ro/publications/Monitorul_Oficial_al_Drepturilor_Copilului_nr1_2008.pdf
și
http://www.childrights.md/ro/publications/Monitorul_Oficial_al_Drepturilor_Copilului_nr2_2008.pdf



CIDDC Moldova

La 20 noiembrie 2008, se împlinesc 19 ani de la adoptarea Convenției privind Drepturile Copilului. O întreagă generație de copii a crescut de la adoptarea acestei Convenții care urma să facă din lumea în care trăiesc copiii o lume mai demnă și mai sigură pentru toți.

Republica Moldova a ratificat Convenția privind Drepturile Copilului la 12 decembrie 1990 și acest document este în vigoare pentru Moldova din 25 februarie 1993.

„Dreptul la educație este cel mai iubit și cel mai încălcat drept al nostru”

Copiii din Grupul de Lucru pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului în Republica Moldova pledează pentru respectarea dreptului la educație

Sincer. Cu cuvinte proprii. Exact. „Dreptul la educație este cel mai iubit și cel mai încălcat drept al nostru”. Este una dintre afirmațiile care a exprimat vocea comună a celor 25 de copii din Grupul de Lucru pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului, reuniți în cadrul atelierului organizat, la Chișinău, între 5 și 8 noiembrie 2008, de către Centrul de Informare și Documentare privind Drepturile Copilului (CIDDC).

„Înainte eram indiferentă ce se întâmplă la școală cu mine și cu unii colegi de-ai mei. De când fac parte din grup, sunt pentru dreptate”, a povestit Valeria lucrul cel mai important care i s-a întâmplat de când a participat, în iulie, la prima întâlnire a Grupului de Copii pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului în Moldova. Iar Eugen continuă: „După ce am organizat câteva seminare despre drepturi în școală, primarul din sat m-a întrebat când sunt gata să fac unul și la căminul cultural pentru mai multă lume”. Alina are și ea ceva de povestit: „Acasă, când ne săturăm de lucru, frații mei îmi zic: Alina, ia spune ce drept ni s-a încălcat, să mergem să ne odihnim sau să ne jucăm puțin. Părinții zâmbesc și ne zic să ne odihnim o oră”.

Împreună cu micile istorii personale, copiii au adus cu ei la Chișinău fapte mai dramatice care se întâmplă în mod obișnuit în comunitățile lor. Despre cum, de exemplu, „unor profesori le place să arate că ei sunt stăpâni – dacă părerea ta nu coincide cu a lor, încep a striga”. Sau, în același timp, despre cum „mulți elevi nu respectă învățătorii”.



Mesajul Grupului de Lucru al Copiilor pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului este: „ÎN MOLDOVA TOATE LUCRURILE TREBUIE SĂ ÎNCEAPĂ CU DREPTUL. CU DREPTUL COPILULUI”.

Dreptul la educație este cel mai iubit și cel mai încălcat drept al nostru

Sincer. Cu cuvinte proprii. Exact. „Dreptul la educație este cel mai iubit și cel mai încălcat drept al nostru”. Este una dintre afirmațiile care a exprimat vocea comună a celor 25 de copii din Grupul de Lucru pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului, reuniți în cadrul atelierului organizat la Chișinău, începând cu 5 noiembrie 2008, de către Centrul de Informare și Documentare privind Drepturile Copilului (CIDDC).

„Înainte eram indiferentă la ce se întâmplă la școală cu mine și cu unii colegi de-ai mei. De când fac parte din grup, sînt pentru dreptate”, a povestit Valeria, lucrul cel mai important care i s-a întâmplat de cînd a participat, în iulie, la prima întâlnire a Grupului de Copii pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului în Moldova. Iar Eugen continuă: „După ce am organizat câteva seminare despre drepturi în școală, primarul din sat m-a întrebat cînd sînt gata să fac unul și la căminul cultural pentru mai multă lume”. Alina are și ea ceva de povestit: „Acasă, cînd ne săturăm de lucru, frații mei îmi zic: Alina, ia spune ce drept ni s-a încălcat, să mergem să ne odihnim sau să ne jucăm puțin?” Părinții zîmbesc și ne zic să ne odihnim o oră”.

Împreună cu micile istorii personale, copiii au adus cu ei la Chișinău fapte dramatice, care se întîmplă în mod obișnuit în comunitățile lor. Despre cum, de exemplu, „unor profesori le place să arate că ei sînt stăpîni – dacă pîrerea ta nu coincide cu a lor, încep a striga”. Sau, în același timp, despre „mulți elevi ce nu respectă învățătorii”. Sau că la ei, chiar e interesant la lecții, doar că laboratoarele nu au echipamente, iar fondul de cărți în bibliotecă este învechit”, iar „un băiat din clasa a 6-a și sora lui dintr-o 8-a sînt nevoiți să lipsească de la lecții fiindcă au de scris rînda de pe clerg”.

Aceste istorii colectate de copii, apoi prezentate, discutate și structurate cu ajutorul unor experți-adulți, con-

rează situația actuală privind modul în care este respectat dreptul copilului la educație în Moldova. Acest drept a fost monitorizat de copii în baza unor indicatori adaptați pentru ei, care au fost elaborați în timpul atelierului precedent, din august 2008. Următoarea temă pentru acasă, pe care copiii urmează să o îndeplinească pînă la începutul vacanței de iarnă, este monitorizarea dreptului la protecție împotriva violenței.

Copiii reuniți în Grupul pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului au vîrste cuprinse între 11 și 15 ani și reprezintă 12 regiuni ale țării. Fiind deja la al treilea atelier de lucru, acești copii încep să se afirme ca experți în drepturile copilului, organizînd, împreună cu colegii de școală, acțiuni de pledoarie la nivel local sau scriind articole pentru buletinul informativ al grupului, „Monitorul Oficial al Drepturilor Copilului”.

Informațiile și istoriile colectate de copii vor face conținutul viitoarelor Rapoarte ale Copiilor despre Respectarea Convenției privind Drepturile Copilului în Republica Moldova.

Inițiativa „Copiii monitorizează respectarea propriilor drepturi” este realizată de Centrul de Informare și Documentare privind Drepturile Copilului, cu sprijinul acordat de Organizația Suedeză „Salvați Copiii”, Mișcarea Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) în Moldova, Agenția Suedeză de Dezvoltare și Cooperare Internațională (Sida) și Fundația SOROS Moldova.

Mesajul Grupului de Lucru al Copiilor pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului este: „În Moldova toate lucrurile trebuie să înceapă cu dreptul. Cu dreptul copilului”.

CIDDC

Ziarul „Dreptul”, 14 noiembrie 2008.

Ori despre cum „la noi chiar e interesant la lecții, doar că laboratoarele nu au echipamente, iar fondul de cărți în bibliotecă este învechit”. Și despre cum „un băiat de clasa a 6-a și sora lui de-a 8-a sunt nevoiți să lipsească de la lecții, fiindcă au de strâns roada de pe câmp”.

Aceste istorii colectate de copii, apoi prezentate, discutate și structurate cu ajutorul unor experți-adulți, conturează situația actuală privind modul în care este respectat dreptul copilului la educație în Moldova. Acest drept a fost monitorizat de copii în baza unor indicatori adaptați pentru ei, care au fost elaborați în timpul atelierului precedent, din august 2008.

Următoarea temă pentru acasă, pe care copiii urmează să o îndeplinească până la începutul vacanței de iarnă, este monitorizarea dreptului la protecție împotriva violenței.

Copiii reuniți în Grupul pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului au vârste cuprinse între 11 și 15 ani și reprezintă 12 regiuni ale țării. Fiind deja la al treilea atelier de lucru, acești copii încep să se afirme ca experți în drepturile copilului, organizând, împreună cu colegi de școală, acțiuni de pledoarie la nivel local sau scriind articole pentru acest buletin informativ al grupului, „Monitorul Oficial al Drepturilor Copilului”.

Informațiile și istoriile colectate de copii vor face conținutul viitoarelor Rapoarte ale Copiilor despre Respectarea Convenției privind Drepturile Copilului în Republica Moldova.

Inițiativa „Copiii monitorizează respectarea propriilor drepturi” este realizată de Centrul de Informare și Documentare privind Drepturile Copilului, cu sprijinul acordat de Organizația Suedeză „Salvați Copiii”, Misiunea Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) în Moldova, Agenția Suedeză de Dezvoltare și Cooperare Internațională (Sida) și Fundația SOROS Moldova.

Mesajul Grupului de Lucru al Copiilor pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului este: „În Moldova toate lucrurile trebuie să înceapă cu dreptul. Cu dreptul copilului”.

Chiar dacă un singur copil nu merge la școală, asta este prea mult



În septembrie 2008, la Ciolacu Vechi, Fălești, ne-am confruntat cu o problemă gravă – lipsa unui profesor de matematică. Fosta învățătoare a ieșit la pensie, iar alt profesor nu dorea să vină. Și în această situație noi, elevii, am fost de câteva ori la poarta profesoarei să o rugăm să se întoarcă. Dar fără rezultat. Până a intervenit directoarea.

Ce am făcut eu împreună cu colegii mei? Am propus să scriem un demers la Direcția de Învățământ a raionului și să explicăm că în luna septembrie nu am făcut nici o oră de matematică, fapt ce ne-a făcut pe noi, absolvenții, să ne simțim confuz în fața viitorului examen.

... Am constatat că mulți copii de la noi din sat nu frecventează școala – pot să spun că deloc. În gimnaziu avem 160 de elevi, dintre care patru nu vin la școală. Chiar dacă un singur copil nu merge la școală, asta deja înseamnă prea mult.

Anastasia Codreanu
Ciolacu Vechi, Fălești

Bănci prea mici. Internet prea puțin. Biblioteci aproape mereu închise

În orice țară, progresul educației începe odată cu respectarea personalității fiecărui elev

Timp de două luni am monitorizat respectarea dreptului copilului la educație în liceul în care învăț din Căușeni – și am constatat câteva nereguli.



Ion Coliban la prima reuniune a Grupului de Lucru al Copiilor pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului în Moldova, în august 2008, consultând principala resursă de documentare – Convenția privind Drepturile Copilului.

Imagine: Veaceslav Luca

Astfel, potrivit Articolului 28, punct 1 a), al Convenției privind Drepturile Copilului statul trebuie să acorde ajutor financiar în caz de necesitate, ceea ce nu se întâmplă la noi: în sala de clasă de limba română mobilierul corespunde vârstei elevilor din clasele primare, în timp ce în această sală orele de română sunt predate pentru elevi din clasele a 5-12-a.

Pentru elevii claselor superioare este un adevărat calvar să petreacă ore în șir aici, unde mesele sunt destul de joase, în timp ce scaunele sunt prea înalte. Pe lângă faptul că în astfel de condiții, având o poziție incorectă la scris, elevii sunt supuși riscului de a se dezvolta anormal și a se confrunța cu probleme de sănătate (formarea incorectă a coloanei vertebrale, afectarea vederii), copiii oboresc foarte repede, scade capacitatea de concentrare la ore, se reduce considerabil participarea noastră la lecții și, în plus, suportăm dureri de spate enorme.

Articolul 28, punct c) din Convenția privind Drepturile Copilului stipulează că tuturor copiilor trebuie să li se asigure dreptul la informare și orientare școlară și profesională. Având în vedere că se afirmă faptul că toate instituțiile de învățământ din țară au fost conectate la rețeaua Internet, în scopul facilitării accesului la informație, am constatat că elevii din liceul în care învăț nu au acces la Internet în cadrul școlii. În același timp, copiilor li se cere sistematic să caute informații suplimentare la majoritatea disciplinelor. În asemenea condiții elevii sunt nevoiți să meargă la Internet în cluburi din oraș, care, nefiind multe la număr, sunt de regulă suprasolicitate. Iar biblioteca liceului este aproape întotdeauna închisă, deoarece și bibliotecara are ore.

Recent i-am adresat directorului liceului o întrebare: „De ce elevii nu au acces la Internet în cadrul liceului?”. Răspunsul a fost: „Liceul nu dispune de resurse financiare suficiente și astfel în sala de informatică Internetul este accesibil doar pentru profesori”... Aș mai adăuga ceva important. Progresul educației se poate realiza doar dacă personalitatea și eu-l fiecărui elev sunt respectate. Țara va avansa cu adevărat doar atunci când din școli vor fi eliminate toate restricțiile inutile.

Ion Coliban, Căușeni

Am ales dreptul la educație. Este dreptul nostru

Respectarea fiecărui drept va duce la ruperea lanțului de încălcări

Cu toții avem DREPTURI. Însă cât de bine le cunoaștem? Suntem oare în stare să stabilim cu precizie limita dintre drept și încălcare? Oare contribuim la respectarea lor sau singuri le încălcăm? Sunt întrebări pe care și le pune Janna Kiseeva, liceană din Chișinău.

Pentru a afla răspunsuri la aceste întrebări, am creat un grup de lucru – Grupul Copiilor pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului. Aici ne-am propus să observăm dacă drepturile copilului sunt respectate, să evidențiem cazurile de nerespectare și să propunem căi de soluționare. În noiembrie, ca temă de discuții am ales dreptul la educație. Este dreptul nostru. Este dreptul nostru să alegem. Este dreptul nostru la educație.

Adesea auzim despre situații de încălcare a drepturilor copilului în sate. Însă și în limitele orașului se întâlnesc o mulțime de cazuri: copiii jigniți și maltratați.

Ce spune la acest subiect Convenția privind Drepturile Copilului? Dreptul la educație cuprinde, conform Art. 28 și 29:

- învățământul primar obligatoriu și gratuit pentru toți
- accesul la învățământ superior, bazat pe capacitățile și talentele personale ale fiecăruia.

Să vedem însă ce se întâmplă în realitate. O elevă din clasa a noua, în timpul alegerii profilului real sau umanist, a fost silită de părinți și profesori să opteze pentru profilul real, deși acesta nu corespundea cu dorința fetei. Ea prefera profilul umanist. Este o elevă excelentă la limbi străine și istorie, însă mai slabă la științele exacte, cum ar fi chimia, fizica sau matematica.

Dacă părinții i-ar fi permis să facă alegerea proprie, ea avea să termine școala cu media mult mai mare decât media notelor pe care a obținut-o la profil real.

În această istorie scurtă putem ușor observa că, împreună cu dreptul la educație, este încălcat și dreptul copilului la opinia proprie.

Aș vrea să vorbesc și despre lipsa dispozitivelor, echipamentelor, a sălilor sportive, laboratoarelor de chimie și fizică, a reactivelor necesare pentru experimente. Fără ele, dezvoltarea și reușita copiilor nu este deplină.

În același timp, se întâmplă ca și unii profesori să încalce drepturile copilului. De exemplu, la orele de matematică, un profesor dintr-o școală dă elevilor teste de 15 minute, care cuprind 10 itemi complicați. Elevii niciodată nu reușesc să efectueze toți itemii, deoarece pentru fiecare exercițiu au doar 1,5 minute. Logica matematică ne ajută să afirmăm că timpul rezervat pentru rezolvarea fiecărui exercițiu este calculat greșit. Atunci când încearcă să vorbească cu profesorul, el strigă, folosește cuvinte urâte și îi numește cu cuvinte murdare.

Aici, în afara nerespectării dreptului la educație, putem observa folosirea violenței verbale.

În concluzia celor spuse, pot afirma că rareori vorbim despre încălcarea unui singur drept. Toate drepturile sunt legate. Ca să nu creăm un lanț imens de încălcări, trebuie să acordăm atenție fiecărui drept. Doar astfel vom asigura copiilor o viață frumoasă, prosperă, sănătoasă și fericită.

Janna Kiseeva, Chișinău



Janna Kiseeva susține un discurs de pledoarie. Acum doar în fața colegilor, în cadrul unui exercițiu. În scurt timp, o va face, împreună cu ceilalți copii din Grupul de Lucru pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului, și în fața persoanelor care iau decizii.

Imagine: Veaceslav Luca



Istории despre prezent

Situația reală se conturează din informațiile colectate de copii

Un subiect realizat de Marina Pânzaru și Nicolae Cebotari la postul de televiziune TV 7 consemnează contribuțiile copiilor din Grupul de Lucru pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului la promovarea drepturilor copilului în Moldova. Reportajul a fost difuzat la 6 noiembrie 2008, în cadrul emisiunii de știri „Cotidian”, și a inclus opiniile copiilor despre starea dreptului la educație.

„Dreptul la educație este cel mai încălcat drept”. Au afirmat într-un glas cei 25 de copii care fac parte din Grupul de Lucru pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului. În cadrul unui atelier desfășurat în capitală, fiecare din ei a prezentat părerile, concluziile și istoriile sale pe care le-au descoperit în comunitățile lor.

La atelierul de lucru, care este deja al treilea la număr, și-au dat întâlnire copii din 12 regiuni ale țării, care au vârsta cuprinsă între 11 și 15 ani. Ei fac parte din Grupul pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului. Timp de câteva luni tinerii au colectat informația privind respectarea dreptului la educație în Republica Moldova, iar astăzi și-au prezentat concluziile, părerile și istoriile lor. Monitorizarea s-a bazat pe observațiile acestora și pe discuțiile cu semenii.

„Unii profesori vin la jumătate de lecție și spun că «nu reușesc să vă dau tema în jumătate de oră, așa că învățați tema acasă, că data viitoare am să vă întreb». Din aceasta, eu fac următoarea concluzie, că noi singuri ne predăm tema, o învățăm, din asta reiese că nu mai trebuie profesori și noi trebuie să ne punem și note singuri, spune unul dintre participanții la atelier.

Reprezentanții Centrului de Informare și Documentare privind Drepturile Copilului din Moldova sunt de părere că aceste istorii colectate de copii, apoi discutate cu ajutorul unor experți-adulți, conturează situația actuală privind modul în care este respectat dreptul copilului la educație în Moldova.

„Copiii ne spun că se confruntă cu cele mai mari dificultăți atunci când este vorba de asigurarea didactico-metodică și tehnico-materială a școlilor. Și anume, lipsa laboratoarelor de biologie, chimie, fizică. Iar dacă sunt, acestea nu dispun de materialele necesare, ceea ce îi împiedică să facă ce este scris în programa școlară”, explică Iosif Moldovanu, facilitator al atelierului de lucru.

<http://www.tv7.md>

Dreptul la educație trebuie să se întâmple în fiecare zi

În prima parte a vieții sale copilul este în primul rând școlar

La fiecare întâlnire a Grupului de Lucru pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului, noi, copiii, exprimăm în mod deschis părerea noastră despre situația drepturilor copilului în comunitate și astfel dorim să contribuim la obținerea unor rezultate cât mai bune.



Ana Tulgara, elevă din Sărătenii-Vechi, Telenești, confruntă în prezentarea sa articolele din Convenția Drepturilor Copilului cu ceea ce se întâmplă în fiecare zi în comunitatea sa

Articol de Ana Tulgara, Sărătenii-Vechi, Telenești

De la începutul anului școlar 2008-2009 am monitorizat starea Dreptului la Educație. Deci, voi prezenta unele dintre observațiile mele făcute în satul Sărătenii-Vechi, Telenești.

Unele încălcări survin în urma neglijării copiilor de către adulți sau profesori. În mare parte adulții nu țin cont de interesele superioare ale copilului. Aceasta se referă, în special, la decizia ce instituție să frecventeze copilul și, totodată, la activitățile extrașcolare.

Prezența insuficientă a literaturii suplimentare în biblioteca școlii, lipsa cadrelor didactice pentru fiecare disciplină școlară duc la minimalizarea cunoștințelor elevului.

La fel, am observat că mulți dintre copiii care frecventează școala nu dispun de materiale necesare pentru studierea obiectelor predate. Din acest motiv copiii nu-și pot dezvolta capacitățile morale și fizice, așa cum menționează articolele 3, 28, 29 ale

Convenției privind Drepturile Copilului.

Primul articol se referă la interesul superior al copilului. Celelalte două vizează educația, statul fiind obligat să asigure învățământul primar și gimnazial gratuit, cu respectarea demnității umane a copilului.

În majoritatea școlilor, inclusiv la noi, acest drept este încălcat. Elevii trebuie să achite costurile pentru manualele din programa școlară, pentru organizarea diferitelor activități etc.

Constatăm de asemenea că mulți copii excluși din societate nu beneficiază de o educație de calitate pentru a-și dezvolta personalitatea și talentele.

Aici este vorba de discriminare, simțită destul de mult în procesul educațional. Ca urmare, copiii se închid în sine și nu își folosesc dreptul la participare și la exprimarea opiniei.

Noi, copiii din Grupul de Lucru pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului, contribuim la apărarea și respectarea drepturilor prin organizarea diferitelor seminare, instruirii, întâlniri oficiale, emisiuni, articole etc.



Sabina Guțan, elevă la Liceul Teoretic din Pitușca, Călărași, semnalează în prezentarea pe care a făcut-o privind respectarea dreptului la educație în comunitatea sa, că unii profesori predau materiile în pauză pentru că întârzie cu 10-15 minute la începutul lecției, iar alții îi întreabă pe copii tema pentru acasă, fără să aibă răbdare să asculte răspunsurile până la urmă. Se întâmplă de asemenea ca unii învățători să afirme că ceea ce este în manual nu-i corect, iar ceea ce spune el este foarte corect.

COPIII LA „BUNĂ SEARA!”

Copiii din Grupul de Lucru pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului s-au aflat, în seara zilei de 7 noiembrie 2008, în studioul emisiunii „Bună seara!”, realizată de jurnalistul Mircea Surdu și difuzată de postul de televiziune „Moldova 1”, în fiecare zi de vineri, cu începere de la ora 19.40. Drepturile copilului s-au aflat în prim-planul discuțiilor din această ediție.

Membrii Grupului de Lucru al Copiilor l-au convins pe Mircea Surdu să facă mai multe fotografii de grup cu ei, după încheierea talk-show-ului, care i-a avut printre invitați pe două adolescente din Moldova, Ala Rotaru și Daniela Gancear, care au prezentat, la Geneva, Primul Raport al Copiilor despre Respectarea Convenției privind Drepturile Copilului în Moldova. De asemenea, printre invitații emisiunii s-au aflat Cezar Gavriluc, Președinte al Centrului de Informare și Documentare privind Drepturile Copilului din Moldova; Eugenia Parlicov, Consultant principal Direcția Educație Preșcolară și Învățământ Preșcolar Ministerul Educației și Tineretului al Republicii Moldova, și Sergiu Buruiană, Coordonator Politici Sociale UNICEF.





Daniela Gancear și Ala Rotaru, împreună cu Cezar Gavriluc (imaginea din stânga). Împreună cu Mircea Surdu (imaginea din dreapta).

Vocea copiilor prezentă într-o emisiune de dezbateri sociale

Ala și Daniela au fost „Ambasadorii copiilor din Moldova” la Geneva

Prezentarea, la Geneva, de către copiii din Moldova a Primului lor Raport privind Respectarea Convenției privind Drepturile Copilului în Moldova a fost numită de Mircea Surdu, în debutul emisiunii sale, „un eveniment epocal”.

Ala Rotaru, din satul Hârtopul Mare, Criuleni, și Daniela Gancear, din Cornești Ungheni, au povestit în cadrul emisiunii „Bună seara!” despre ceea ce au spus, în calitate lor de „ambasadori ai copiilor din Moldova”, în fața membrilor Comitetului pentru Drepturile Copilului. La Geneva „am apărat drepturile copiilor din Moldova”, a afirmat Ala. „Vedem viața la fel cum o văd toții copiii din țara noastră. Diferit însă de felul cum o văd maturii”, a precizat Daniela.

Primul Raport al Copiilor despre Respectarea Convenției privind Drepturile Copilului din Moldova, intitulat „Viața în ochii copilului”, a fost elaborat în 2008, de către 20 de copii-lideri ai unor inițiative comunitare de promovare a opiniei și drepturilor copiilor din țară. De altfel, una dintre principalele recomandări ale Raportului Copiilor a fost nevoia de monitorizare permanentă de către copii a propriilor drepturi. În iulie 2008, CIDDC a creat Primul Grup de Lucru al Copiilor pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului.

În dimineața zilei în care au participat la talk-show-ul „Bună seara!”, Daniela Gancear și Ala Rotaru s-au întâlnit cu membrii Grupului de Lucru pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului în Moldova. Unii dintre copii li s-au adresat celor două adolescente cu „Dumneavoastră” chiar.

Copiii sunt dotați, laboratoarele – nu

Inventarul sportiv îi poate ajuta pe copii să devină inventivi, activi

În liceul meu am observat pe parcursul monitorizării câteva încălcări ale dreptului la educație. De exemplu, laboratoarele nu sunt dotate cu echipamente și lecțiile de fizică, chimie și biologie le desfășurăm în clase obișnuite. Vorbind cu bibliotecara, am aflat că biblioteca deține doar 30 la sută din literatura suplimentară. De ce? La această întrebare am primit un răspuns așteptat: „Școala nu are bani pentru fondul de carte”.

Iar de la secretară am aflat că un copil nu frecventează școala, iar motivele nu se cunosc. Constat de asemenea că mobilierul nu corespunde vârstei elevilor, iar suprafața claselor este prea mică pentru un asemenea număr de elevi.

Se întâmplă însă și lucruri bune în liceu. De exemplu, copiii au acces la Internet, iar doi elevi este numărul maxim de copii la un calculator. Mai avem o sală sportivă care, după ce școala a obținut finanțare pentru un proiect, a fost echipată cu inventar sportiv și sper că șirul lucrurilor bune va continua. Succes tuturor!

Valeria Roșca, s. Pitușca, Călărași



Valeria Roșca se află în centru. În centrul acțiunilor în favoarea copiilor din liceul și comunitatea sa. Și în aceste inițiative îi are alături pe alți colegi din satul Pitușca, membri ai Grupului de Lucru al Copiilor privind Monitorizarea Drepturilor Copilului. De exemplu, pe Sabina Guțan din stânga fotografiei. Iar Aurelia Guzun, expert în comunicare, lew

Din viața unui copil fac parte casa, școala, joaca. Și dreptul la acestea



Alina Porumbrica (în dreapta) împreună cu Elena Coniuhov, din Ungheni, lucrează astăzi pentru ziua de mâine.

De când fac parte din această inițiativă, participând deja la trei sesiuni, am constatat că există și alte lucruri, alte ocupații în afară de școală, casă și joacă. Am început să văd lumea din diferite părți, cu alți ochi.

Misiunea Grupului nostru este să observăm și să culegem date despre respectarea sau încălcarea drepturilor copilului. Acum observ mai multe, aud mai multe păreri și am propria opinie despre școală, prieteni, învățători, familie, rude etc.

Monitorizarea ne ajută să analizăm situația cu privire la respectarea drepturilor noastre, să identificăm problemele cu care se confruntă copiii și să găsim soluții sau să cerem rezolvarea acestor probleme.

Pentru mine ultima sesiune a fost cea mai importantă, deoarece am învățat multe lucruri interesante și utile, care nu sunt pur și simplu niște lecții, ci niște sfaturi pe care le-am primit pentru a acționa mai departe. Am înțeles mai bine unde sunt implicată și ce rol îndeplinesc – nu este o misiune atât de ușoară. Mă simt mai informată și cred că într-o zi voi deveni expert.

Alina Porumbrica, s. Taraclia, Căușeni

Școala între cultivarea valorilor culturale și cultivarea culturilor agricole



Lidia Galuș este elevă la un Liceu Teoretic din Sângerei.

Problema cea mai mare cu care se confruntă copiii astăzi este migrația în masă a părinților. Copiii rămân singuri acasă sau sunt lăsați în grija buneilor ori a rudelor. Desigur că acest fapt se răsfrânge negativ asupra educației – copiii sunt deseori nevoiți să se încadreze în munci agricole, pentru că gospodăria se află în grija lor. În multe cazuri ei abandonează școala. Putem observa un paradox: cu toate că în majoritatea satelor și orașelor sunt școli și grădinițe, rata abandonului școlar e destul de mare.

De asemenea, copilul este neglijat. Programa școlară nu-l pregătește pentru o viață activă de adult, nu-l pregătește pentru a-și asuma responsabilități și pentru a se putea descurca în societate. Bazată pe materii teoretice, programa școlară ignoră interesele copilului. Orele opționale în majoritatea cazurilor devin obligatorii pentru copii. Școala pune accentul pe materiile teoretice, pe când ar trebuie să fie mai multe obiecte de ordin social. Căci Articolul 29 al Convenției privind Drepturile Copilului afirmă că statul trebuie să cultive dezvoltarea personalității și talentelor copiilor, să cultive respectul pentru drepturile fundamentale ale omului și pentru propriile valori culturale și naționale.

În prezent, avem un singur obiect, educația civică, care îndeplinește și cultivă aceste valori. Însă, din cauza programului încărcat, acestui obiect nu i se acordă atenția meritată și nu este tratat cuvenit de copii.

La final, pot spune că dreptul copilului la educație nu este respectat pe deplin sau poate nu este interpretat corect. Soluții sunt mai multe, dar eu cred că atâta timp cât problema migrației în masă nu va fi rezolvată, iar programul școlar – modificat, nu putem vorbi despre progrese în procesul educației.

Lidia Galuș, Sângerei

Copiii vorbesc despre drepturi. Adulții spun despre obligații

La o primă vedere, viața cotidiană e monotonă, însă cu ochii noștri de experți începători în domeniul dreptului copilului putem observa dacă fiecare drept al copilului se încalcă sau se respectă. Vreau să prezint câteva cazuri din școala mea: unele ore sunt înlocuite cu altele și profesori ce nu sunt specialiști în domeniul dat; deseori opinia copiilor din clasa mea nu este ascultată; profesorilor le pare că ei știu mai bine lucrurile.

Luând în considerație acești indicatori, pot menționa că dreptul la educație nu este respectat pe deplin. Însă drepturile copilului au fost elaborate pentru a fi respectate. Copiii știu aceasta, dar maturii nu țin cont de ele și când ajunge vorba despre respectarea drepturilor, ei știu doar de obligații. Noi trebuie să luptăm și să câștigăm, iar victoria noastră este ca maturii și copiii să afle despre drepturile copilului și să le respecte și unii și alții.

Robert Cinciuc, Bălți



Robert Cinciuc

Încălcate de unii, respectate de alții

Drepturile sunt ca aerul – fără ele nu se poate trăi

Ați fost vreodată insultați de către un profesor? Așa s-a întâmplat cu o colegă de clasă de a mea. Violența verbală, insultele profesoarei, care ne ironizează la orice moment, au ajuns la un punct culminant. În cadrul unei ore, când noi studiam tema, la un moment dat, profesoara ne-a întrebat ce am înțeles din temă, iar colega mea și-a exprimat opinia. Atunci profesoara, fără să o asculte, i-a spus: „Pleacă cu părerea ta acasă”, sugerându-i că ea nu are valoare, ea fiind o elevă bună. După această oră, colega mea a început să plângă.

Sunt sigură că fiecare dintre noi a simțit cum e să fii umilit de profesori. Art. 29, paragraful 1 a) din Convenția privind Drepturile Copilului urmărește dezvoltarea personalității, a aptitudinilor și a capacităților fizice și mentale ale copilului, la nivelul potențialului maxim. Însă prin umilințele provocate de profesori acest articol este încălcat. Monitorizând dreptul la educație, am observat că mai multe aspecte ale acestui drept sunt încălcate de unii profesori și respectate de alții. Eu propun să se organizeze o discuție între membrii Grupului de Lucru al Copiilor pentru a găsi soluții împotriva profesorilor care au un asemenea comportament. Deoarece, dreptul la educație are o importanță majoră pentru viața viitorului adult.

Elena Coniuhov, Ungheni



Elena Coniuhov poartă un dialog scris cu Tatiana Rusu din Mereni, Cimișlia

Pledoarie pentru respectarea tuturor drepturilor copilului și profesorului

Există calculatoare, dar puține. Avem ospătărie, însă mică



Nicolae Tabanschi

La liceu avem multe: o sală de calculatoare, laboratoare de chimie, fizică și biologie, se procură între timp mobilier, o bibliotecă, săli de clasă spațioase, avem ospătărie, sală de concerte și sală de sport.

Totuși, chiar dacă dispunem de toate acestea, calculatoarele sunt puține, la fel ca și cărțile bune în bibliotecă, în unele clase numărul de elevi este de peste 30 de persoane, iar laboratoarele nu au substanțe sau aparate pentru experiențe. Nu toți copiii beneficiază de alimentație, pentru că nu ajung destule locuri în ospătărie.

Acum încerc să atrag atenția altor elevi asupra problemelor, ca în viitorul apropiat în liceul nostru să fie respectate toate drepturile copilului și toate drepturile profesorului.

Nicolae Tabanschi, Bălți

O lume fără violență, o lume cu viitor

Unul dintre cele mai neglijate drepturi ale copilului în Republica Moldova este dreptul la protecție împotriva violenței. Violența este des întâlnită în școli, în grădinițe, în stradă, în familie etc.

Articol de Victoria Lungu, Chișinău



Victoria Lungu și Ion Coliban, membri ai Grupului de Lucru al Copiilor pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului, privesc cu încredere și cu zâmbetul pe buze ceea ce se întâmplă în fața lor în pauzele dintre sesiuni.

Imagine: Veaceslav Luca

Sunt membră a Grupului de Lucru pentru Monitorizarea Drepturilor Copilului. Scopul meu și al întregului grup este să monitorizăm drepturile noastre în comunitate. În acest articol descriu situația unui drept anumit. În familie violența este des întâlnită: în viziunea părinților violența verbală și cea fizică reprezintă un mod de educație a copiilor. Dar de fapt nu există nici un motiv în lume pentru care copilul trebuie atacat, lovit sau poreclit. Educația nu are nevoie de violență din partea părinților. Dimpotrivă, copilul devine agresiv cu ceilalți sau închis în sine, neprietenos. Acestea sunt doar câteva consecințe ale violenței.

Totuși, povestea violenței nu se termină aici. În urma analizării cazurilor de violență, Grupul de Lucru al Copiilor a constatat că și profesorii aplică violența ca mod de disciplinare a elevilor. Nerespectarea opiniei elevului și neglijarea nevoilor lui sunt forme de violență.

Dacă ne gândim, putem spune că adulții încalcă acest drept, dar uite aici nu aveți dreptate! În fiecare zi au loc conflicte în cercurile de prieteni, între semenii. Fiecare poreclă, lovitură, îmbrâncire pe care o folosiți „prietenește” este violență. Fără să ne dăm seama, noi încalcăm acest drept zi de zi. Atunci când lovim sau poreclim pe cineva, nu înțelegem că le încalcăm altora drepturile. Deci, nu doar maturii, dar și copiii sunt vinovați, folosind violența ca mod de soluționare a problemelor între semenii.

Violența, una dintre cele mai agresive metode de „educare” a copilului, este un pericol pentru fiecare copil! Neglijarea nevoilor lui este de asemenea o formă de violență împotriva copilului.

Când are nevoie de ceva, iar adulții arată indiferență totală, copilul suferă cumplit.

Succesul copilului depinde de respectarea tuturor drepturilor. Conform Art.19 și art. 34 din Convenția privind Drepturile Copilului, obligația statului este de a proteja copiii de toate formele de maltratare de către rude, părinți sau străini.

Dacă adulții ar înțelege că violența dăunează copilului și că aplicarea ei NU face copilul mai cuminte, dezvoltarea copilului ar avea succese.

STOP VIOLENȚA! Copiii merită ceva mai bun! Nu discrimina pe cei din jur. Dacă vei respecta drepturile altora, drepturile tale vor fi apreciate și respectate. Dar nu trebuie să uităm și de obligații pe care noi, elevii, adesea le neglijăm! Te poți adresa oricând la centre și persoane de încredere!

Ține minte: „Respectarea drepturilor este cheia spre succesul copilului!”.